

BÍBOR KÖR ANYAGOK

MESTEREK SOROZAT

5. *SHOUD* „*Hogyan működik?* – 2. rész” – ADAMUS főszereplésével, Geoffrey Hoppe közvetítésében

Elhangzott a Bíbor Körben

2010. január 09-én.

www.crimsoncircle.com

Vagyok, Aki Vagyok, a Szuverén Birodalom Adamusa. Legyetek üdvözölve az Új Energiában, nem pusztán egy új évben, hanem egy Új Energiában! A mai napon ezt fel fogjuk fedezni!

Micsoda öröm itt lennem, bár egy pillanat erejéig sokkoló így látnom benneteket, de akkor most vegyünk egy mély lélegzetet, miközben folytatjuk a munkánkat!

Nos igen, azt mondták, hogy korábban akartam bejönni, még a diák levetítése előtt. Pedig valójában türelmesen váraoztam. Ó, hát Cauldre és ti is mindannyian éreztétek, hogy készen állok arra, hogy bejöjsek, pedig mi lényegében – és a többes szám alatt a Bíbor Tanács tagjait értem – egy kis előkészítést végeztünk a mai napi munkánk érdekében, segítettünk egyensúlyba hozni és kiigazítani az energiákat, hogy segítsünk a testetekben tartani benneteket. Sokan némileg lebegve érkeztetek ide, enyhén a testeteken kívül úszkálva.

Az energiák mostanság meglehetősen intenzívek, ami azt okozza, hogy kimenjetez a testetekből. Sőt, igazából azt okozzák, hogy még inkább bemenjetez az elmétekbe, tehát a diavetítés időtartama alatt azzal foglalatostkodtunk, hogy segítsünk itt beállítani és kiigazítani az energiákat, és előkészítsük a terepet a mai munkánkra. Mindenki készen áll?

A KÖZÖNSÉG: Igen.

ADAMUS: Na igen, ez tényleg az Új Energia Osztályterme.

Tiszta érzések

Akkor most vegyünk közösen egy mély lélegzetet, miközben továbbmegyünk a következő dalhoz. Nem történt is semmiféle tévedés az előbb. A most következő dalt a közösen együtt töltött időnkre tartogattam. És ahogy ezt McMaster Mester is említette, most, miközben meghallgatjuk közösen ezt a dalt, képzeljétek azt, hogy ezt a dalt a saját Énetek – a Lelketek, a Szellemetek, a Belső Lényetek - énekli nektek. Miközben a zene szól, vegyetek egy, két vagy három lélegzetet, vagy lélegezettek folyamatosan.

Ne annyira a szavakra fókuszáljatok, hanem azokra az energiákra, amiket lényegében beleágyasztunk ebbe a zenébe. Nem azért, hogy akkor kapjátok meg, amikor letöltitek, mivel lényegében tegnap és ma végeztük el a beépítést. Engedjétek meg magatoknak, hogy túllépjetez magukon a szavakon, és belemenjetez az érzésekbe! Semmit se próbáljatok lefordítani az elmétekkel! Ne találgassatok, hogy

mit is akar ez mondani, vagy hogy a szellemed mit akar ezzel mondani neked. Csak a tiszta érzéseket éld meg, a szellem hangját, az emberi hang helyett. Éld át a tiszta érzést!

Akkor hát Maistro, kezdődhet a dal!

(megszólal a zene)

Hát nem ez a szeretet? – írta Sam és Ruby – Az Itt és Most/The Here and Now CD-ről

http://www.youtube.com/watch?v=Qi_J_hj2EM4&feature=related – itt meghallgathatjátok ezt a dalt – a ford. megj.)

(dalszöveg)

*„Ez a dal azoknak szól, akik egymás kezét fogják
És azoknak is, akiknek összetört a szíviük*

*Azt próbálom elmagyarázni,
Hogy életünkben egyszer eljön az a nap
Amikor rájövünk, hogy mindazok az érzések
Elveszték a sötétségben*

*Ez a zuhanás,
A szárnyalás,
A veszítés
A próbálkozás
Ez az örült kis dolog, amit szeretetnek hívunk.*

*A te esetemben, ha meg kell vallanom az igazat,
az elmém zavaros gondolataival megfogalmazva,
azt mondanám:*

*Olyan ez, mint a napsütés, és olyan mint az esőzés,
Örömet adsz nekem, valamint fájdalmat adsz nekem*

*Túllépve a fejemen
A bőrömbé bújtatlak
Hát nem ez a szeretet?*

*Örülj hát
Édes kis bogaram
A szemed csordultig van indokkal, hogy miért ne maradj*

*Hadd mondjam el újra, nem költőként, hanem a barátodként, hogy
Mindazt, amire most gondolsz, én mindennap gondolom.*

*Olyan ez, mint a napsütés, és olyan, mint az esőzés,
Örömet adsz nekem, és fájdalmat adsz nekem*

*Túllépve a fejemen
A bőrömbé bújtatlak
Hát nem ez a szeretet?*

*Túllépve a fejemen
A bőrömbé bújtatlak
Hát nem ez...
Hát nem ez a szeretet?*

Ó, igen.”

ADAMUS: Hát nem nagyszerű a szeretet, különösen akkor, ha ez a szeretet tőled neked szól? A közted és közted meglévő szeretet nagyszerű.

Nos hát akkor hozzád mi jutott el ebből Tom?

TOM: Nem tudom. Azt mondtad, ne a szövegre figyeljek.

ADAMUS: AHH! Milyen bölcs ember (nevetés)! Hiszen ha most azt válaszolta volna, hogy „Éreztem ezt a fantasztikus kapcsolatot” – akkor azt mondtam volna, hogy „Tévedsz”. Bölcs ember.

Tévedés. Nem jutott el hozzád semmi, mert az csak az emberi hajlandóságod lett volna, aki megpróbált volna valamit köré költeni, megpróbált volna valamit kihozni belőle, és egy nagyon mentális módon próbálta volna meghatározni. És ahová mi közösen tartunk az az, hogy az elméteken kívül fogjátok felfedezni magatokat. Az elméteken kívül.

Ez most nem azt jelenti, hogy valami baj lenne az elmétekkel, csak azt, hogy az elme korlátozott. Korlátozott. Az elme nem érti az igaz szeretetet. Na persze, az elme próbálja azt megérteni, és írt is már róla, vagy megpróbálta már kiötlölni, de az elme nincs arra beprogramozva, azaz nem képes megérteni egy ilyen végtelenül egyszerű dolgot, mint amilyen a szeretet. Az elme erre képtelen.

Az elme, ahogy azt már számtalanszor elismételtem, egy csodálatos eszköz, ugyanakkor mindössze egy eszköz. Nem ő a kezdet, és nem ő a vég. Most nem annak van itt az ideje, hogy az elme gyarapításával próbálkozzunk. Hanem annak van itt az ideje, hogy megnyíljunk a Szellemre az elmével, a testtel, a múltaddal, a jeleneddal és a jövőddel teljes mértékben együttműködve.

Az elméteken kívül fogjátok felfedezni magatokat, és ez egy bámulatos dolog! Kissé ijesztő. Egy kissé félelmetes, mivel az elme imádja a rendet, azt, hogy mindent takaros rendbe tegyen, és hogy eszerint lássa el jelentéssel, és eszerint értelmezze és ítélje meg a dolgokat, mivel azt hiszitek, hogy ha valami értelemmel bír, akkor már biztonságban vagytok. De Édes Istenem – Nem! Az értelemben, az észben nincs biztonság – a mentális értelemben egyáltalán nincs biztonság! Nem jöttetek rá erre már ti magatok is mostanra? Az csak zűrzavar, káosz, körökben történő futkosás, a nyúl üldözése az üregben, továbbá frusztráció. Szóval itt tartunk.

A zene és a művészet

Micsoda öröm a Shaumbra színpadán tartózkodni mindannyiótokkal, Lindával, Aandrah-val és Onnal, továbbá mindazokkal, akik az interneten keresztül csatlakoznak most hozzánk, mivel tényleg új dolgokba kezdünk bele! Máris rátérek erre, de most egy kicsit még térjünk vissza a zenére!

Imádom a zenét – a jó zenét. Ez a zene elment, rendben volt. (nevetés) Én a jó zenét imádom. Bárcsak valamelyikőtök segítene Cauldre-nek és a stábnak valami igazi klasszikus zene kiválasztásában! Ezalatt olyan zenét értek... Cauldre, én itt most nem a régi zenéről beszélek. Félbeszakított és azt mondta, hogy „Azt a régi dolgot érted ezalatt, amiket valaha te komponáltál és hallgattál?” (nevetés) Nem. Én olyan zenéről beszélek, amiben harmónia és rezonancia van, továbbá... na, mindegy.

A zene, legyen bármilyen jó vagy rossz, alapjában véve csodálatos módja annak, hogy képes legyél azt egy igencsak érzési energiaként integrálni, és ez képes az embert túlrepíteni az elméjén. Azok közületek, akik zenészek vagytok, értitek ezt az alapelvet. Ne zenéljetek többé a hangjegyek és a kotta alapján, a hagyományos módon – és ne próbáljatok egy három perces szerzeményt írni csak azért, mert az jól eladható a rádióban.

A zene... a zene áramlik, ahogy ezt ti is felfedezitek. A zene egy gyönyörűsége módja a tudatosság és az érzések hordozásának. A művészet... egyszer azt mondták, hogy a művészet fogja megmenteni a világot. Én ebbe a zenét is belesorolnám. És ez lényegében sokkal aktuálisabb manapság, mint eddig bármikor. A világot a művészet, a zene és a kreativitás fogja megmenteni, mert ezek azok a dolgok, amik lehetővé teszik a valódi energiák és tudat behozatalát. Ezek teszik lehetővé az Új Energiába való kiterjedést. Tehát amennyiben az összes művészeti ággal foglalkozol...

A művészet... a régi korok Mestereinek a festményei, és egy-két új Mesteré is, különös tekintettel azokra, akik éppen most vannak feltörekvőben, és akik még nem lettek felfedezve, ők azok, akik pontosan értik hogy integrálják az energiát, az érzéseket és az érzeteket egy festménybe, úgy, hogy miközben a szem a festmény felszínére tekint, ahol színeket és bizonyos formákat lát, ott vannak benne a mögöttes energiák is, amik nagyon, de nagyon hatékonyak és ütőképeseek.

Ha megnézik a régi Mesterek festményeit, voltak közöttük olyanok, akik tényleg a mesterei voltak annak, hogy integrálják bele a valódi üzeneteket a festményeikbe – nem csak a szemmel látható dolgokra gondolok itt, hanem a festményekben rejtőző valódi üzenetekre – mert ezek az üzenetek ma is bennük vannak. Az üzenetek fennmaradnak.

Lenyűgöző festmények találhatóak a múzeumokban, és sajnálatos módon túl sok került elrejtésre, magángyűjtemények kezére. De ennek most már vége! Ezt többé már nem fogjuk megengedni Klaus, hogy ezek a festmények rejtve maradjanak, hogy börtönben raboskodjanak. Mert az energia nem fogja ezt megengedni. Sőt, lényegében veszélyes is azok számára, akik régi, értékes művészeti remekeket rejtegetnek, mivel az energia ki nem állhatja, ha be van börtönözve. Azt szereti, ha egy bizonyos formába öntődik egy darabig, és szereti azt a formát egy ideig megtapasztalni Steve, ugyanakkor gyűlöli a bebörtönzést.

Ezért is olyan fontosak az életről életre zajló inkarnációk, mert tudjátok, valaha megpróbáltatok ellenszegülni a halálnak, és ez nem valami jól működött. Nem valami jól működött. És mi történt? Az, hogy rájöttél, hogy a testednek szüksége van arra, hogy formát váltson. A személyiségednek

szüksége van a változásra és a kiterjedésre, mert ha azt erőlteted, hogy véges végig ugyanabban a formában maradjon ugyanaz a személyiség és megnyilvánulás, akkor az egy robbanást fog okozni – és te ezt megtetted. Nem a saját kezdeddel, hanem valaki más által Kaboom. Kiléptél. Visszatértél. Egész jól nézel ki! (nevetés) Ahhoz képest, hogy min mentél keresztül... egész jól nézel ki!

A zene, a művészet, a könyvek, a hang – mindezek. Ami felé haladunk az az, hogy meg fogjátok érteni, hogy minden mennyire korlátozott is volt, és hogy mennyire könnyű a következő szintre ugrani!

Vannak a világban olyan festmények, zenedarabok és alkotások, amik rengeteg igaz energiát hordoznak magukban, és ti meg fogjátok tanulni, hogyan kell ezt megtenni. Bármit is akarok tenni, akár énekelni, akár táncolni, akár írni vagy beszélni, vagy legyen az bármi. Többé már nem csak innen fentről, a fejetekből fogjátok ezt tenni Leslie, legyen szó bármiről is, akár ételről, akár valamiféle terápiairól, amivel másokon dolgoztok.

Jaj, annyira beleragadtatok ezekben a terápiás módszerekbe! Azt mondjátok: -„Nos, valaki átadta ezt a programot, ezt a gyógyító eljárást” – majd mentálisan megpróbáltok ragaszkodni hozzá pontról pontra, majd pedig tesztelitek magatokat, hogy mennyire tökéletesen tartottátok be a lépéseket. És ezzel abszolút elvágjátok a kreativitásotokat. (nevetés, ahogy Cauldre lehajol egy erősítő alatt) Szeretek átjönni a teremnek erre az oldalára, de Cauldre egy kissé ideges az erősítő miatt!

Szóval az elme semmilyen kreatív képességgel sem bír. Semennyivel. De ti szeretitek azt gondolni, hogy igenis bír kreativitással. Szeretitek azt hinni, hogy a kreatív dolgaitok az elmétekből származnak, de ez nem így van. Nem bizony. Néhányan jól befrusztráljátok magatokat a kreativitásotok kapcsán, azon képességeitek kapcsán, hogy kifejezzétek az érzéseiteket, de ez azért van, mert még mindig a fejetekből akarjátok azt tenni. És ebben az Új Energiában ezen túl fogunk lépni. Már alig várom, hogy megtegyétek!

A hírnökök

Akkor most egy pillanatra beszéljünk arról, amiről beszélünk, azaz az üzenetünkről. Az üzeneteink régiiek. Sőt, lényegében ősiek. Nincs itt egyetlen dolog sem – legalábbis még – ami új lenne. Mindaz, amit Tóbiás elmondott, már el lett mondva korábban. Minden, amit én mondtam, elhangzott már korábban is. Csak egy kissé másféle köntösben mondom el, talán, hogy felkeltse a figyelmet, talán, hogy a korszellemhez jobban hű legyen, de ez már mind el lett mondva. Az üzenetek ősiek.

A hírnökök ősiek, és ti vagytok a hírnökök. Valóban. Ezért is ültök most itt, ezért is csatlakoztok hozzánk most az interneten, mert ti vagytok a hírnökök.

Na igen, elméletileg mindenki hírnök, de vannak olyanok, akik sokkal jobb előképzettséggel rendelkeznek és sokkal nagyobb esélyük van arra, hogy hírnökök legyenek. Tehát igen, egy bizonyos értelemben véve különlegesek vagytok. Már egészen a kezdetek óta ti voltatok a hírnökök – talán nehéz ezt elfogadni? Azt mondjátok, hogy „Ki, én? Adamus nem rám néz.” De igen. Egészen a kezdetek óta ti voltatok a hírnökök. Ott voltatok az elsők között, akik átmentetek az Ark Rendjén, a Földre vezető portálon, hogy magatokra öltsetek ezt a formát. Elég bölcsek voltatok ahhoz, hogy mindig a belsőtökben hordozzátok az üzenetet.

Az üzenet egyszerű: Te is Isten Vagy. Akkor most már cselekedj is eszerint! (nevetés)

Ó, az üzenetet sokféleképpen el lehet mondani. Lehet nagyon ezoterikus, vagy rettentően filozofikus. A filozófia – ez egy másik dolog, ami pusztán az elméből ered. Hiányzik belőle a... olyan unalmas. Ismertél valaha is olyan filozófiát, ami örömteli lett volna? Mert én nem. Egy szikra élvezetet sem találtam a tanulmányozásukban. A filozófia mentális, és unalmas. Lehetőséget ad az elmének, hogy körbe-körbe üldözze maga magát, majd amikor ebbe belefárad, akkor meg előáll egy új filozófiával.

Vessetek csak egy pillantást magatokra – hány különböző spirituális csoporthoz tartoztál már, hány ezoterikus vállalkozásba és filozófiai törekvésbe fogtál már bele? És mindezek hova juttattak el téged? Nos, egy jó helyre – pontosan ide – de... de... de, létezik ennél sokkal több is.

Tehát drága Shaumbra, hol is tartottunk? Arról beszéltünk, hogy... ó, nagyon beleéreztem a ti érzéseitekbe.

Tehát ti vagytok a küldöttek, a hírnökök. Mindig is ti voltatok. Úgyis fogalmazhatnék, hogy bennetek a több embertől egy kissé eltérő tudat részecske található. A többieknek is meg van erre a potenciáljuk, de a legtöbbjüket ez nem érdekli különböző okokból kifolyólag. Nem akarják felvállalni a hírnökséggel járó felelősséget, mert ugye ti is tudjátok, hogy mi szokott történni velük? (Adamus és a közönség nevet) Gazdagok és híresek lesznek! De sokan nem így érznek, mert nem ez az ő lélek szenvedélyük. A legtöbbjük nem akarja felvállalni az ezzel járó felelősséget. De ti, akik itt vagytok, és mindazok, akiket megérint ez az üzenet, akik ebbe beleéreznek, ti kivétel nélkül mindannyian így vagy úgy, de küldöttek vagytok.

És az elmúlt időkből mindezt az információt elhoztátok ebbe a mostani pillanatba. Voltak olyan életeid Joyce, amikor megosztottad ezt az üzenetet ilyen vagy olyan formában. Talán más szavakat használtál, szakrális szavakba öntötted, szent ceremóniákat végeztél, de behoztad ezt az üzenetet a múlt során.

Ezért azt mondjátok magatoknak, hogy „De az üzenet nem igazán új.” Ez így van. Ez így van, mert az emberek, és, nos hát ti magatok is – még nem fogtátok ezt fel – és ezt egyáltalán nem kritikának szántam. Meg akarjátok tapasztalni, milyen is ezt felfogni. Ezen túlmenően hírnökként azt is akarjátok (Adamus nevetni kezd, mert a távolból sziréna hangja szól) – Cauldre valamelyik nap azt kérdezte tőlem, hogy „Miért van az Adamus, hogy miközben beszélsz, mindig megszólalnak a szirénák?” (nevetés) „Cauldre, nem kellene ilyen kérdéseket feltenned, mert most láthatod, hogy mit kapsz!”

Tehát egy részetek igazán érti az üzenetet, egy részetek pedig azt választotta, hogy nem fogja ezt fel teljesen, mert újra meg újra vissza akartok térni erre a bolygóra, hogy küldöttek legyetek. Hogy hírnökök legyetek. De aztán menet közben meg időnként elfeledkeztek arról, hogy ti vagytok a hírnökök. Ez egy érdekes játszma.

Elfeledkeztek erről. És mit tesz egy bölcs hírnök? Behív egy pár kísértetet, hogy emlékeztessenek titeket (nevetés) arra, hogy ti vagytok a hírnökök. A DNS-etekben, Pete, mélyen a DNS-etekben. A ti DNS-etek sokféle módon különbözik sok-sok más emberétől, akik nem ehhez a csoporthoz tartoznak.

Ez nem jelenti azt, hogy az egyik jobb vagy rosszabb, egyszerűen csak ez van. Mert a DNS-etek mélyén ott él a szenvedély vagy a vágy, hogy hírnökök legyetek.

A hírnökök azok, akik folyamatosan emlékeztetővel szolgálnak az összes többi ember számára. És ez az emlékeztető ismételtén végtelenül egyszerű „Az Egyből érkezted; Te is Isten Vagy; Mindig szeretve vagy; nincs szükség a megbocsátásra” – na, ez egy furcsa üzenet volt. Nincs szükség a megbocsátásra vagy arra, hogy megbocsátást nyerj. Ez nagyon Régi Energiás. Ez valójában mindössze az elfogadást és az együttérzést jelenti. Én másik oktatásban részesítetek titeket.

Tehát, kedveseim, ti vagytok a hírnökök. Az ősi időkben érkeztek mindannyian – mindannyian így vagy úgy – hogy elhozzátok ezt az üzenetet a Földre.

És itt a dilemma – ezért is hoztam fel ezt a dolgot. Egy kissé most össze vagytok zavarodva. Akkor most mi is az üzenet? Újra ugyanazt az üzenetet adjuk át, amit már oly sokszor átadtunk? Hiszen Lemúria és Atlantisz óta ugyanaz az üzenet. Mindössze máshogy került kifejezésre, más szavakkal lett átadva.

Azt kérditek, hogy „Most akkor megint ugyanazt az üzenetet adjuk át?” – és egy részetek már eléggé belefáradt ebbe. Egy részetek meg azt mondja, hogy „Igen, de ezt már máskor is megtettem. A csoportok előtt jártunk. Mi már, mi már... Adamus, már megírtuk a könyveket, létrehoztuk az egyházakat, próbáltuk elterjeszteni az üzenetet, de ők egyre csak nem hallanak meg minket.” Ez részben így van. Néhányan nem hallják meg, de sokan meghallják. És sokuknak töletek kell ezt meghallaniuk. Mary – ha hiszed, ha nem – tőled kell ezt hallaniuk. Arra van szükségük, hogy a saját szavaiddal mondd el ezt nekik, a te egyediséged által, és ezért is beszéltem a hangról, a kifejezésről, mert szükségük van arra, hogy meghallják.

Namost, az eltérés abban áll... és most drámai hatásszünetet tartok, míg iszom egy kortyot. Az ősi idők üzenete most is ugyanaz, mint ami mindig is volt. Hányféleképpen tudod ezt elmondani, elénekelni vagy lefesteni? Ugyanakkor egy mély szinten a frusztrációtok részben abban áll, hogy ez nem egészen helyes. Nem érzed helyesnek, hogy megint ugyanezt az üzenetet add át, mivel valami megváltozott. Valami más lett, és ebben teljesen igazatok van. Ezért sokan ellenálltok annak, hogy előálljatok a megosztanivalótokkal.

Itt most nem valami nagy filozofikus vagy vallásos üzenetről beszélek, a világnak ebből már elege van. Hanem arról beszélek – nehéz ezt megfogalmazni – hogy ez az üzenet a szívedből szóljon. Az Én Vagyok üzenete legyen. Hogy egyszerűen fogalmazzak, az én szeretetének az üzenete legyen. Az én szeretete.

Egy részetek most azt kérdezi, hogy „De hogyan? Többé már nem érzem helyesnek, hogy küldött legyek. Nem is tudom, mit kellene tennem.”

Mentálisan – mert ezt tesztitek – mentálisan azt mondjátok, hogy „De le kell fogynom. Abba kell hagynom a dohányzást. Többet kell még ahhoz tanulnom. Még meg kell tennem...” legyen az bármi. Előálltok mindezekkel a kifogásokkal. Ez egy mentális folyamat. Ami valójában történik, az egy szívbeli folyamat. Tudjátok, hogy valami más lett. És – ez egészen egyszerű – ez az Új Energia. Mivel az üzenet megváltozik az Új Energiával – és ez többé már nem ugyanaz az üzenet. Ez többé már nem ugyanaz az üzenet.

Neked kell valami mást hallanod a belsődből. Másoknak valami mást kell most már tőled hallaniuk, és erről fogunk beszélgetni a mai napon, és az elkövetkezendő pár összejövételünk során.

Akkor most vegyünk egy mély lélegzetet, és egy pillanatra érezd ezt a belsőben, hiszen ti vagytok a küldöttek. Ti vagytok azok. Ezért vagytok itt.

(szünet)

Egy kissé össze fogtok zavarodni, hogy „Mit jelentsen ez? Mit kellene tennem? Ha küldött lennék, akkor hogyhogy nincs egy briliáns üzenetem, amit megoszthatnék mindenkivel?” – Ez érkezőben van.

Vegyetek egy mély lélegzetet!

A valódi, igaz hangod

Az egyik oka annak, hogy a legutóbbi Shoudokban arra kértelek titeket, hogy nyerjétek vissza a hangotokat – az igaz hangotokat – azért volt, mert szükségetek lesz rá. És ez nem csak a hangod, hanem a kifejeződésed, akár művészeteken, akár zenén, íráson vagy beszéden keresztül – bármilyen kreatív törekvéseid során. Akarni fogjátok majd, és ezért is mondtam nektek, hogy hozzátok vissza azt a hangot! És ez talán ellentmondásosnak tűnhet. Az egyik pillanatban azt mondom, hogy hozd vissza azt a hangot! Beszélj mélyen, a belsődből! És nem abból a kisegér hangból, nem az elme hangjából, hanem mélyen a belsődből. Hozd vissza azt a hangot! Közben pedig, a következő pillanatban meg azt mondom, hogy ne használj szavakat, amikor velem beszélsz. Ellentmondásos lenne? Egyáltalán nem, Edith. Ez egyáltalán nem ellentmondásos. Hadd magyarázzam el!

Ahogy megtanulsz szavak nélkül kommunikálni bármelyikünkkel, ahogy nem határozod azt meg angolul, németül vagy románul, ahogy túllépsz a szavak iránti szükségleteden, ez lesz az, amikor fel fogod fedezni magad az elméden túlmenően. Ez majd kapcsolatba hoz téged egy csodálatos igaz részeddel, ami szembeszáll a magyarázattal. Meg fogod tanulni, hogyan kommunikálj minden egyes részeddel újra.

És eközben vissza fogsz térni szellemed igaz hangjához. És amikor ezt megteszed, amikor visszatérsz a te valódi, igaz belső hangodhoz – nem a külső hangodhoz, hanem a belső hangodhoz, akkor az majd a fizikai hangodat is meg fogja változtatni. Meg fogja változtatni azt, ahogy az energiák keresztül jönnek rajta. Tudjátok, most, amikor beszéltek, akkor azt mondanám, hogy azt általában innen fentről teszitek. (A fejére mutat) Amikor beszéltek, az egy mentális folyamat, amit szavakba foglaltok. De, amikor a szellem énetekből szóltok, akkor az innen ered. (a szívére mutat) Ennek nem kell a fejbe felmennie, és az elméd nem lesz féltékeny. Van éppen elég más teendője. Ennek nem kell a fejből jönnie, hanem a szívből ered, majd egyenesen kijön a szádon. És kikerüli az elmét.

És megismétlem, az elme ezt nem bánja. De ez kikerüli az elmét, tehát amikor kimondasz valamit a szádon, amikor egy mondatot, vagy egy egész történetet kimondasz a szádon, akkor azok többé már nem szavak, hanem energia. Érzés. Tudat. Szeretet. Együttérzés. Ekkor az Én Vagyok érkezik, és fejeződik ki általad.

Tehát többé már nem számít, hogy a szavak mennyire ékesszólóak, hogy milyen hatalmas szókinccsel rendelkezel. Nem számít, hogyan formálod a szavakat mondatokká. Ez egy teljes kifejeződésre lényegül át, és a körülötted lévő emberek hirtelenjében valami mást fognak érezni belőled. Többé már nem alszanak el, miközben beszélsz. (kuncog) És akkor már őket sem foglalja le az, hogy mit fognak legközelebb kimondani, mert érznek téged. Nem abban a mentáltól-mentálig terjedő kommunikációban lesznek, mint amilyen jelenleg az emberi kommunikáció túlnyomó része.

Egyszeriben csak Diane, egy egészen más típusú kommunikációvá lényegül át, ahogy ezt most is tesszük. Ó, halljátok a szavakat, ez egyféleképpen beül, de többé már nem ez a lényeges dolog, mert valami más zajlik itt kettőnk között egy nagyon bensőséges és gyönyörűséges módon. (Adamus Diane vállán nyugtatja a kezét)

Ez a hangon keresztül jut kifejeződésre, ugyanakkor kiárad Cauldre testének minden egyes porcikájából, minden egyes porcikából ez feléd árad. Ennek következtében ez nagyon összekapcsolódottá válik, rendkívül együttérzővé, és lélektől- lélekig adódik át, nem pedig az elmétől az elméig. És mi pontosan efelé tartunk.

Remélem ennek van valami értelme számotokra. Nem, igazából remélem nincs semmi értelme számotokra. (nevetés) Mert akkor talán még felfogjuk.

Akkor most vegyünk egy mély lélegzetet, hiszen ti vagytok, és mindig is ti voltatok a hírnökök.

És most belépünk a nagyon is Új Energia Korszakába ebben a pillanatban. Nagyon Új Energia.

Honnan származik az energia?

Ismételjük át röviden miről is szóltunk az elmúlt ülésünkön! Az alapokat beszéltük meg. Ezek az alapok. Most arra kérek titeket, hogy szenteljetez ennek figyelmet természetesen – de úgy, hogy engedj meg, hogy minden egyes részed idefigyeljen! Ne próbáld ezt mindössze az elmédben ízeke szedni, boncolgatni! Hanem figyelj ide lényed minden egyes porcikájával! Akkor egy másik szinten következik be a megértés.

Tehát, elmúlt ülésünk során arról beszéltünk... (Adamus egy kört rajzol a közepén egy ponttal)... és reméljük, Lindának is elnyeri a tetszését a rajzunk.

LINDA: Eddig jó.

ADAMUS: Na igen, míg el nem kezdek betűket írni, mert akkor....

LINDA: Ez nem anatómia, igaz?

ADAMUS: Ez te vagy. Ez te vagy, és ezt már megbeszéltük. A kör és a kör közepén található pont reprezentál téged, ami egy igen egyszerű, ősi szimbólum, hiszen ez rámutat arra, hogy ti a Minden, Ami Volt-ból érkeztetek – ami többé már nem létezik, hiszen azóta megváltozott. A Minden, Ami

Volt-ból jöttetek. Majd a Minden, Ami Volt-on kívül mentetek. Kifejlesztettétek az egyedi identitásotokat, a lelketek megnyilvánulását. Szóval ez te vagy.

Ez tudat. Te tudat vagy. A tudatod egy elképesztően egyedülálló módon energiát vonz magához - semleges energiát – tehát ezt most iderajzolom.

A kérdés az, először is honnan származik az energia? A Szellem nem energiából állt. A Szellem abszolút tudat volt, és most is az.

SHAUMBRA: Tőlünk.

ADAMUS: Igen, tőlünk. De hogyan került megteremtésre? Hogyan jött létre? Csak ott ücsörgött volna odakint? Nem, hiszen ott kint csak egy jókora, hatalmas üresség volt. Fontos erre itt most emlékezni... ez Adamus fizikája, ami általában nem egyezik meg a tudományos fizikával. Meg voltak a magam problémái emiatt a múltban sokakkal. Számptalan esetben száműztek a városból.

Tehát a kérdés az, hogy ez az energia végeredményben honnan származik? Jó kérdés.

Amikor elhagyátok az Otthont – és az Otthont egy jókora felhőként a kör fölé rajzolom most. Amikor elhagyad az Otthont a saját egyedülálló identitásodként, a saját tudatodként – akkor az egyik legelső dolog az volt, hogy elkülönülj az Otthontól természetesen. Ezért aztán – megpróbálom ezt egy kissé ábrázolni nektek – szóval sokféle úton módon lényegében elkülönítettétek magatokat a Szellemtől. Ez az eredeti elkülönülés, az eredeti pecsét. Elkülönítetted magad a Szellemtől, elválasztottad magad.

Ezt követően pedig létrehoztad önmagad maszkulin/feminin aspektusát, továbbá a fény és a sötét részedet, és a befelé és a kifelé tekintő énedet. Létrehoztad önmagad sokféle szeparációját. (Adamus egy felfelé, és egy lefelé néző háromszöget rajzol, melyek egymás felé mutatnak)

Ez briliáns volt, hiszen ez az elkülönültség, és sokféleség, ez a megosztottság lehetővé tette számodra, hogy meglásd magad, hogy megismerd magad, és mindez annak a kérdésnek a megválaszolására szolgál, amit te magad tettél fel – talán nem kellett volna – a kérdés pedig így hangzott, hogy „Ki vagyok én? Ki vagyok én? Hol vagyok? Miért vagyok? – Tehát a tudatnak ezek a kérdései hozták létre az elkülönültséget, szétválasztottságot. Most akkor volt neked egy nagy yin-yang, az anya/atyá, a fény és a sötét. Ott voltak mindezek a különböző dualitások önmagadon belül.

Abban a szent pillanatban, amikor ez a szeparáció bekövetkezett, és ez a mai napig is így van, hogy kozmikus értelemben, amikor pillanatnyi szeparációk jönnek létre – akkor az megteremt egy vágyat a visszatérésre, az újbóli integrációra, egy vágyat arra, hogy újra egész legyen. *És ez volt az, ami megteremtette az energiát.*

Ez a vágy arra, hogy igen, megtapasztald magad maszkulinként és femininként, sötétként és fényként, szellemként és emberként, a vágy, hogy megtapasztald a dualitást, hogy megismerd magad – ez a vágy nagyszerű, ugyanakkor létezik egy ennél hatalmasabb vágy és szenvedély, és ezt nevezik az újraegyesülésnek. Hogy újra EGY legyél. Hogy újra összeolvadjak azzal, Aki Vagyok (intenzíven beszél), mivel képtelen vagy... egy kissé elkap a szenvedély heve, amikor erről beszélek, mert az igazat megvallva nem sok olyan ember létezik manapság a Földön, akik ezt meg tudnák hallani, sőt

meg tudnák ezt érteni. Ez számotokra egyszerűnek tűnik. Meglehetősen egyszerűnek tűnik ez, de én már beszéltem erről más csoportoknak és más egyéneknek is – de ők ezt képtelenek felfogni. És ez rendben is van, hiszen pillanatnyilag ott tartanak. Nem esik le nekik, nem fogják fel. Tehát ez izgalmas!

Az elkülönültségnek ez az illúziója – ami egy jelentős tényező, az elválasztottságnak ez az illúziója egy olyan intenzív energiát hozott létre, hiszen ezt megelőzően mindössze a tudat létezett, hogy ez megteremtette az energiát a Hazatérésre. Ennyire elképesztően briliáns vagy! Gondolod, hogy szétválasztottad magad úgy, hogy közben nem adtad meg magadnak az eszközt az újbóli összeolvadásodra? Elkülönítetted volna magad, majd azt mondtad volna, hogy „Talán örökre elveszek?” – Én nem hinném. Szerintem nem. Tudom, hogy nem.

Tehát innen származik az energia. A Szellem lényegében nem tudta mi az energia. Fogalma sem volt róla. Soha nem hallott az energiáról. Nem volt energiára szüksége. Csak miután elhagytad az Otthont, és elindultál, hogy megtapasztald önmagad a szétválasztottság, azaz a dualitás dinamikái által –ez volt az, ami létrehozta az energiát. Ez megteremtette az energiát, és azóta is ezzel dolgoztál.

A valóság megteremtése

Tehát – hű! Namost... itt vagy te, mint tudati létező, aki energiát vonzol a valóságodba. Azon módon teszed ezt, ahogy ezt a múlt havi összejövetelünk során megmutattuk. (Adamus megint rajzolni kezd egy új lapra, felrajzol egy kört a közepén egy ponttal, és a kör felé mutató nyilakat rajzol)

Te vonzod azt magadhoz. Létezik a vonzás törvénye, de legyetek nagyon óvatosak, mert ahogy a legtöbb ember manapság értelmezi a vonzás törvényét, az erősen mentális. Nagyon mentális. A valódi vonzás törvénye, és a valóság megteremtésének és manifesztálásának a képessége a szenvedélyből és a vágyból ered. És bármelyik lélekkel megáldott létezőnek mik az eredeti szenvedélyei vagy vágyai? Tik-tak. Tik-tak.

SHAUMBRA A KÖZÖNSÉGBŐL: Hogy megismerjék azt, hogy kik is ők.

ADAMUS: Hogy előbb vagy utóbb visszatérj önmagadhoz. Soha, de soha nem fogod elveszíteni azt a kapcsolatot. Soha nem fogod elveszíteni. Tudom, hogy egy páran aggodalmaskodtok emiatt – mi lesz, ha elveszek? – ez igazából képtelenség. Megélheted annak a látszat illúzióját, mintha egy örökkévalóságon át el lennél veszve, de igazából soha nem veszítheted el az önmagaddal való kapcsolatodat, a visszatérésre való vágyadat.

Tehát a lélek vágya, szenvedélye az, hogy megismerd önmagad, hogy kifejezd önmagad, és egy olyan tudatot és valóságot teremtsd magadnak, ami mindaddig ismeretlen volt az Én számára. Ezek a szenvedélyek.

Szeretném, ha egy pillantást vetnétek az életetek vezérlő erőire, motivációira, és tudom, hogy sokan összezavarodtok, hogy „Nos, hogyan lehetséges az, hogy nem tudom mindazt megteremtteni és manifesztálni, amit akarok?” – Nos, erre teljes mértékben képes vagy. Abszolút képes vagy erre, efelől semmi kétségem. Erre azt mondd, hogy „De Adamus, ez szívás!” (nevetés, Adamus kuncog) Igen, az. Igen az, és ezért is vagytok most itt (nevetés), mert többé már nincs szükséged arra, hogy ez elszívja az energiádat. Arra van szükséged, hogy kifejezd az energiádat, és ezért is vagy itt.

Tehát a lélek szenvedély! Érezd most egy pillanatra a saját lélek szenvedélyedet!

(szünet)

Ez az, ami a valóságodat okozza. Ezt sokféleképpen el lehet mondani, én mindössze négy egyszerű alapállítást adtam nektek a lélek szenvedélyéről és vágyáról. Ezt sokféleképpen ki lehet fejezni, de a lényeg az, hogy ismerd meg magad, fejezd ki magad, újra hozd Egybe magad, és haladj tovább olyan szintek felé, amiről soha még csak nem is álmodtál korábban. Néhányan ezt talán a Harmadik Körnek, szuverenitásnak nevezitek. Igen, igen, egy csavarral, és ez a csavar az Új Energia.

Apropó, emlékeztek, hogy Tóbiás beszélt arról, hogy a Mesterek visszatérnek? Több száz Mester van újra itt a Földön jelenleg, akik fizikai alakot öltöttek magukra, és nagyon összekapcsolttá válnak kivétel nélkül mindannyiótokkal. És ha most itt ülsz egy széken, és azt mondod, hogy „Igen, de én új vagyok itt. Adamus biztos nem hozzám beszél.” – Ó, dehogyisnem. Amennyiben itt ülsz most, és azt mondod, hogy „De én nem az egyik feltörekvő Shaumbra vagyok, csak itt kullogok hátul” – nem, ez nem így van. Nem, ez nem így van. Itt most mindannyiótokhoz szólok. Mindenkihez. Tehát...

Namost, ezek a dolgok azok, amik megteremtik a valóságodat, és ez okozza azt, hogy bizonyos dolgok manifesztálódjanak. Visszatérnék most a múlt heti, Szilveszteri megbeszélésünkhöz, amikor egy egyik drága Shaumbra idejött a színpadra mellém. Igazából én kértem meg arra, hogy jöjjön csak ide előre, ő a székében akart maradni. De a téma a következő volt, hogy „Adamus, mi a baj az életemmel? Elvesztettem a munkámat. Elvesztettem a párkapcsolatomat, a gyermekeimet, az önbecsülésemet, a másokkal való kapcsolataimat, a karrieremet. Ez mind eltűnt. Mi a baj?” – Semmi. Semmi.

Ha egy kicsit hátrébb lépsz, és megnézed a saját lélek szenvedélyedet és vágyadat, illetve azt, ami ténylegesen megteremti a valóságodat, akkor ezek nem azok a dolgok, amikre te gondolsz. Nem azok a dolgok. Ezt azok a mély benső energia mozgások teremtik meg, és Jennifer esetében – tudom, nem bánod, hogy megemlítem a nevedet – ha mégis, hát már úgyis késő (nevetés). Szóval Jennifer esetében az volt a lényeg, hogy mindent ki kellett tisztítania – azt *gondolta*, hogy mindent ki kell tisztítania az életéből, hogy mindent el kell taszítania magától annak érdekében, hogy megszabaduljon élete emberi mivoltától. Más életei alkalmával ugyanis beleesett már abba a csapdába, hogy túl sokat akart – túl nagy hatalmat, túl sok pénzt, túl sok kapcsolatot akart – és azt mondta: - Soha többé! Hát akkor így legyen! Így legyen! Megőrizte a szépségét, mert ez egy emlékeztető a számára, hogy Ő is Isten, de már ennek az elvesztése is kockán forgott, mert talán úgy érezte, hogy ez a legutolsó dolog, ami az útját állja annak, hogy igazán felfedezze ezeket a dolgokat, a lélek valódi szenvedélyét.

Shaumbra, nektek nem kell ugyanezt tennetek! Nektek nem kell ezt tennetek, és néhányan bizony elmentetek a szélsőségekig önmagatok fejlődése során. Elmentetek a szélsőségekig, azt gondolván, hogy az emberi mivoltotok nem része a szellemi mivoltotoknak – de ez egyáltalán nem igaz. Ezek... most visszamegyek előre, hogy onnan mondjam el ezt az állítást. (Adamus visszasétál előre)

Amikor ezt összehozzatok újra, amikor integráljátok a maszkulint és feminin, a fényt és a sötétet, amikor visszatérsz önmagadhoz ennek az elképesztő energia áramlásnak köszönhetően, akkor egyúttal az emberi és a szellemi mivoltodat is egybehozod. Ez egy dualitás, aminek a

megtapasztalását lehetővé tette magadnak, pontosan úgy, ahogy a maszkulint és a feminint, a sötétet és a fényt is. Nem kell elpusztítanod az emberi mivoltodat ahhoz, hogy szert tegyél a szellemi mivoltodra: hanem egybehozod őket. Ezek ketten lényegében együtt akarnak lenni, össze akarnak jönni egymással. Vannak olyan részeid, akik ezt talán nem hiszik el, pedig ezek együtt akarnak lenni, össze akarnak jönni egymással.

Tehát itt van nekünk Jennifer esete, aki lényegében egy briliáns teremtő, aki mindent eltaszított az életéből, majd előrejött és azt kérdezte, hogy „Mit csinálok rosszul?” Egyáltalán semmit nem csinálsz rosszul. Létrehoztál egyfajta ürességet saját magad számára. Megszabadultál a zajtól, az összevisszaságtól és minden mástól is annak érdekében, hogy ezt az időt magaddal tölthesd, ami talán a legfélelmetesebb része az egésznek – hogy önmagaddal légy, amikor is szembe kell nézned magaddal, nem azért, mintha bármi rosszat is tettél volna, hanem azért... hogy beteljesítsd a kört, és egy részed ezt tudja. A játéknak vége. A keresés, az üldözés véget ért.

Ez rémisztő, mivel egy részed azt kérdezi, hogy „De akkor most mi lesz ezután? Mi fog történni?” Egy részed azt mondja, hogy „Tulajdonképpen jobb volt a régi emberi utak szerint élni.” De kivétel nélkül mindannyian... nos, ebbe egy kicsit bele fogok menni, szóval energiát vonzotok magatokhoz a manifesztálásra, és ezt hullámvonalakként rajzoltam le nektek a múlt alkalommal.

Itt van a ti fizikai valóságotok – amit Földnek fogok nevezni (Adamus rajzol), szóval itt van a ti fizikai valóságotok – és ti megpróbáltok manifesztálni, amivel jelenleg küzdötök. Rengeteg dolog van, ami ebbe beleavatkozik ebben az állapotban – ahogy ezt a múlt alkalommal már elmondtam. Legelőször is, előfordul, hogy a teremtéseitek, a manifesztációitok soha nem jutnak el ebbe a valóságotokba, ide. Soha nem jutnak el a Földre. Valahol kint maradnak (az üres térre mutat), és most arra fogunk fókuszálni, hogyan lehet őket elhozni ide a Földre, amennyiben tényleg ezt választjátok.

Sok a zűrzavar és a kuszaság annak kapcsán, hogy ezt hogyan tudod megtenni, annak kapcsán, hogy mi a teremtés okozója. Roger, a te valóságodat mi okozza?

ROGER: Érzelem.

ADAMUS: Érzelem – igen. Örülök, hogy nem azt mondtad, hogy a gondolataid.

Namost – erről hosszasan tudnánk beszélni – de egy páran azt kérdezitek, hogy „Igen, de nem a gondolatok teremtik a valóságot?” Hát, nem valami jól. Nem valami jól.

Néhányan szinte már rettegtek a gondolataitoktól, féltek dolgokra gondolni, mert attól féltek, hogy ez majd.... Na akkor most egy pillanatra gondoljatok a rákra! Nem akartok erre gondolni! Nem, mivel attól tartotok, hogy esetleg manifesztálni fogjátok. Nos, ha ekkora hatalmatok van, akkor miért nem gondoltok inkább egy millió dollárra, és miért nem azt manifesztáltátok??? (nagy nevetés) Csak negatív dolgokat manifesztáltok? Nem, nem, nem.

A gondolatok általában nem nagyon... az elme nagyon – ezek Cauldre szavai – az elme nagyon huncutul teremti meg a valóságot. Nem végez valami jó munkát. Mindannyian elvégeztétek az agykontroll tanfolyamot? Ugyan már! Megerősítéseket szajkózó tanfolyamokat végeztetek a fókuszált energiák kapcsán – de ezek mind mentálisak. Mind mentálisak – és bár lehet, hogy ez ellen

erősen tiltakoztok, de ez erős tiltakozás ugyancsak mentális. (nevetés) Erősen tiltakozni velem szemben általában véve nem egy nyerő pozíció. (nagy nevetés)

Tehát gondolati iskolákba jártatok. Sokat olvastatok a vonzás törvényéről, és az ehhez hasonló dolgokról. Igen, a vonzás törvénye valódi és igaz, amikor *te* magad is valódi és igaz vagy. De az esetek többségében azok, akik ezeket az elveket használják, belevesznek a gondolataikba.

A gondolatok... az elmében nincs kreativitás. Egyáltalán nincs. A kreativitás nem az elméből ered. Az elme soha nem lett arra programozva, szerkesztve vagy tervezve általatok, hogy kreatív legyen, ezért aztán nem is az elméből ered.

Honnan ered a kreativitás?

Sok megbeszélés folyik arról, hogy „Nos, akkor mi teremti meg a valóságot?” Nos, ahogy ezt már korábban is említettem, a vezérlő erő a vágy, a szenvedély... (Adamus a táblára ír)

SHAUMBRA: Egyszerűség.

ADAMUS: Öröm és egyszerűség.

LINDA: Köszönöm.

ADAMUS: Ezek a dolgok teremtik meg... lényegében ezek teremtik meg a valóságodat, mindössze csak nem vagytok ennek a tudatában. Valóságod megteremtése háttérében ezek a valódi motivációk, azaz az igaz dinamikák.

Arra kérnék titeket, hogy legyetek szívesek kinyitni a hátsó ajtót! Egy kissé kezd állott, fülledt lenni itt a levegő, és akkor mindannyian elájultok itt nekem. Engedjünk be egy kis friss levegőt!

Tehát a hamis motivációk, a hamis dinamikák, ahol a legtöbb ember jól összezavarodik, azok, amelyek jelenleg nem működnek, az az erő... (Lindának mondja, aki közben a táblára írja ezeket) Írd oda, hogy „hamis”...

LINDA: Hova írjam?

ADAMUS: Oda jó lesz. Hamis.

LINDA: Erő.

ADAMUS: Erő... hamis.

SHAUMBRA: És az első az erő.

ADAMUS: Itt vannak ezek a hamis motivációk, amik megismétlem, az elmétől származnak, és nem a valódi szívből. És ezek az erő, a hatalom, és az erőfeszítés. Az erőfeszítés.

Ezt mindannyian felismerhetitek, hiszen ti magatok is töltöttetek ezzel időt –vagy talán még most is töltetek ezzel időt, hogy erőt használtok a valóság megteremtésére, hogy a hatalmat használjátok a személyiségetek fenntartására a valóságotok megteremtése érdekében, továbbá az erőfeszítést – ami egy elképesztő hipnotikus réteg és egy nagyon régi hitrendszer – az erőfeszítés.

Megismétlem, a legtöbbször az összes szinten beszélünk, de még mindig van egy olyan része az emberi mivoltodnak, aki abban hisz, hogy erőfeszítéseket kell tennie ahhoz, hogy bármit is elérjen, beteljesítsen. A nap végén önmagadra tekintesz, majd megkérdezed magadtól, hogy „Mennyi erőfeszítést tettem ma?” – És ilyenkor érdemjegyeket osztogatsz magadnak – ez egy jó nap volt, ez egy rossz nap volt – és teszed mindezt az erőfeszítéseid mértékére alapozva. Nos ez pontosan olyan, mintha azt mondanád a mókuserékben szaladgáló mókusnak, hogy „Nos, ma hány kilométert futottál le?” Egyet sem. Egyet sem.

Tehát ezek a régi utak – a nagyon régi utak a valóság megteremtésére, és ez nem működik valami fényesen, mert mentális, mert nincs benne vágó, mert nincs benne szenvedély, és nincs benne öröm; mert ez nem hozza együvé önmagadat; mert ez nem teszi lehetővé az igaz megnyilvánulást, kifejeződést és kiterjedést. Ez a dolgoknak az eléggé régi energiás módja. (Gesztikulál Lindának, hogy adjon neki tollat) Csak szeretek valamit a kezemben tartani.

Tehát itt vagyunk mi, próbálkozunk a manifesztációval, próbáljuk behozni ide a dolgokat. Itt vagytok hát emberként a Földön, (a közönség nevet, ahogy Adamus ismételten lerajzolja a kört, a közepén egy ponttal, és a kört körbevevő nyilakat, de ez alkalommal egy ember lesz belőle), és azzal próbálkoztok, hogy energiát hozzatok be a valóságotokba, hogy ezáltal teremtsétek meg és manifesztáljátok a választásokat.

Ez nem valami jól működik, mivel ide fel fókuszáltok (a fejére mutat) – és most az összes emberhez beszélek, mert az emberek ide fel fókuszálnak – aminek számtalan oka van. Az egyikről beszéltünk már a múlt héten – és ez nem más, mint a masszív, tömeges hipnózis. A masszív hipnózis. És ez már olyan régóta tart, amire csak vissza tudok emlékezni. Ennek eredete Atlantisz időszakára nyúlik vissza, amikor befolyásoltuk az elmét, amikor megpróbáltuk szabványosítani az elmét, ugyanakkor ez beszivárgott sok más negatív területre is.

Ez lehetővé tette az emberi elme számára azt – mert az elme egy ponton a lélek szolgája volt – és a szolgálat egy jó dolog, mellékesen megjegyezve – szóval valaha az elme a belső isteniség szolgájaként működött. De az elmének ez a befolyásolása lényegében kettéválasztotta az isteniséget és az elmét. Ezt megelőzően nem létezett tényleges szeparáció. Ugyanakkor ez a dolog szétválasztottságot okozott, és létrehozta azt a képességet, hogy az isteniség figyelmen kívül legyen hagyva, annak ellenére, hogy az attól még ott van; lehetővé tette, hogy kizárólag csak emberként tekintsetek önmagatokra, annak ellenére, hogy az isteniség attól még pontosan itt van. Szóval ez az Atlantiszban végzett munka visszaütött, és létrehozta az elme illúzióját a Szellemmel szemben. Lényegében kialakította ezt a fura, különös jelenséget, amit A Keresésnek neveznek. Ezt le kellene írnod. (Lindának mondta)

Nos, ez nyilván nem egyetlen nap leforgása alatt következett be, hanem több száz és több ezer év alatt Atlantiszban. De ez az elmével végzett munka létrehozta ezt a valamit, amit úgy nevezünk, hogy „Keressük meg a Szellemet! Kutassuk fel Istent, vagy a választ, vagy bármit” – és ez a kutatás, ez a keresés bele lett programozva az elmébe. Pontosan úgy lett beleprogramozva, mint ahogy ma

beprogramozol egy komputert valaminek az elvégzésére. Ez az állandó keresésre, kutatásra lett programozva, annak ellenére, hogy a szellem pontosan ott van. Mindig is ott volt, és mindig is ott lesz.

Ugyanekkor ez egyben lehetővé tette az elme számára azt is, hogy fogékonyá váljon a külső energiák számára. Kezdetben az elme felépítése az angyalok által olyanra lett tervezve, hogy az elme ugyanolyan független és egyedülálló volt, és ugyanannyira áthatolhatatlan volt, akárcsak maga a lelketek. Hála Istennek, hogy a lelketekkel nem kontárkodtatok, nem bíbelődtek. Az áthatolhatatlan a külső erők számára. Más szavakkal, soha nem lehet átvenni felette a hatalmat. Ezt soha nem lehet ellopni tőletek. Te vagy az egyetlen, aki képes vagy elrejtteni magad elől a lelketet.

Na, mindegy... tehát az elme befolyásolható lett. Ki lett téve a befolyásolhatóságnak. Ez már azóta így megy, amennyire csak képes vagyok visszaemlékezni.

Tehát itt van nektek ezeknek a hipnotikus rétegeknek a masszív potenciálja. Ez megtölti a világot, közülük némelyik nagyon is megfontolt és rosszindulatú, nagyon is szándékos, némelyikük pedig „csak azért van” – mert valaki megpróbál neked eladni valamit, vagy mert a családot megpróbál téged bent tartani a hálózatban, ahogy ezt én szeretem nevezni, az ősi, családi, vérvonal karmikus hálózatában. Nehéz ám elengedni valakit az ősi, vérvonal háttéréből. Tudjátok, ti csoportokban utaztok. És amikor valaki eltávozik, akkor ez a csoport többi tagjában egy támadó vagy sértődött érzést kelt. Nem szeretik látni a távozásodat. Tényleg meg akarod érteni a körülötted lévő embereket? Akkor hagyd el őket! Hagyd el őket!

Nos, lelki szemeim előtt szinte már látom is az újságok szalagcímeit: - „Egy szektás csoport azt hirdeti, hogy mindenki hagyja el a családját!” – Abszolút. Abszolút. (nevetés, ahogy Linda arcára rávetül a kételkedés) Mert nem fogod...

LINDA: Ki nem mondd azt a szót! Mert a végén még felbukkan a nyomozás során.

ADAMUS: De tényleg! Igazán! – és szükségünk van egy kis reklámra. Áramoltatnunk kell az energiáinkat! Már túlságosan régen rejtve vannak. (Linda még mindig arcokat vág) Bízz magadban!

Tehát igen, hagyd el a családodat. Most ezzel nem azt akarom mondani, hogy csomagold össze a holmidat és hagyd ott a gyermekeidet már ma este, mielőtt még megették volna a vacsorájukat. Hanem azt mondom, hogy kapcsolódj le róluk, mert így, ahogy ez most van, nem tudod őket szeretni, miközben, ha elengeded a velük való régi kötelekeidet, akkor tényleg képes leszel szeretni őket.

Nem azt mondom most, hogy menekülj el otthonról, hanem azt mondom, hogy maradj ott, ugyanakkor engedj el a régi személyiségeket. Elfelejtetted, hogy kik is ők valójában. Elfelejtetted, miért is jöttél velük össze valamikor, hogy miért is választottál velük egy ezer életem át tartó közös utazást. Már annyira megszoktad őket, annyira engedékeny és szívélyes vagy velük, hogy csak családtagként tekintesz rájuk. Csak a karmikus sajtókerék egy darabjaként látod őket, pedig ők nem azok. Ennél sokkal nagyszerűbbek és ragyogóbbak. Képzeld csak el, hogy létezik egy zsinór, ami összeköti bennünket, mivel már sok-sok életet éltünk le együtt, és már nagyon hozzászoktunk ehhez a mintához. Amikor elengeded azt a zsinórt, akkor annak látlak majd, aki *valójában* vagy, és nem akként a családtagként, akinek gondoltalak.

Tudom, hogy drága Linda kezd kissé ideges lenni, pedig lényegében a legtöbb ember megérti ezt egy bizonyos szinten.

LINDA: Értem én ezt a saját esetemben. Csak nem szeretném, ha ez virítana az újságok címlapjáról!

ADAMUS: Pedig nem ártana, ha elkezdenél ehhez hozzászólni. (nevetés)

LINDA: Ó!

ADAMUS: Szóval drága Shaumbra, akkor térjünk csak vissza – egy kissé elkalandoztunk.

Szóval a hipnotikus befolyások - beszéltünk ezekről a legutóbbi, Szilveszteri összejövételünk során – ezek a masszív hipnotikus befolyások jelenleg elárasztják az egész világot, és bizony rátok is hatást gyakorolnak. Ez még mindig szerepet játszik abban, hogy miért fogadtok el bizonyos valóságokat. Az érdekes dolog pedig az, hogy egy pillanat alatt... egy pillanat alatt elengedhetitek azt egy egyszerű választás meghozatalával. Meghozhatod azt a választást, hogy nem hagyod, hogy ezek a külső hipnotikus befolyások irányítsák, vezessék és diktálják az életedet!

De várj – mielőtt meghozod azt a választást, mielőtt mélyet lélegzel rá – mi az, amit ezzel feladsz? Szinte mindent. Sőt, hogy úgy mondjam, rengeteg mindent feladsz, hiszen eddig kellemes volt ebben a beprogramozott módban lenned – ami valaki más programja, és nem a sajátod. Kényelmes volt mindeközben ez, mivel nem kellett felelősséget vállalnod az életedért. Ez csak úgy megtörtént. De hogy is szoktátok ezt nevezni?

SHAUMBRA: Szar történiék.

óADAMUS: Jó, Igen, az történiék. Az történiék.

óLINDA: Edith? Várj. Mi volt a kifejezés?

ADAMUS: Szar történiék.

LINDA: Ó!!

ADAMUS: És azt hiszem, hogy ez egy jelenkori megfogalmazása annak, mikor azt mondd, hogy ez a sors lett rám mérve, ezért ezt az utat kell követnem. Bekövetkezik a szar (kuncog), annak ellenére, hogy nem csak egyféle sors ösvény létezik, hanem sok. Fel kell vállalnotok annak a felelősségét, hogy nem létezik sors. Fel kell vállalnotok annak a felelősségét, hogy újra választásokat hozzatok, hogy válasszatok dolgokat az életekben. Fel kell vállalnotok a másoktól érkező kritikák felelősségét, mert bizony kritizálni fognak, hogy „Miért nem teszel inkább így?” a családod azt hajtogatja, hogy valami baj van veled, a munkatársaid pedig kiértékelnek téged.

Tehát most sokatok elé azt a kihívást intézem – nem mindegyikötökhöz, de sokatokhoz – hogy ellustultatok. Tudtátok már ezt mai nap előtt is, hogy meghozhatjátok azt a választást, hogy kilépjétek a hipnózisból, a tömeg tudat hipnózisából. Már évek óta tudtok erről, de mégsem tettetek semmit sem, igaz? Ennek elsősorban az az oka, hogy túlságosan is sokat gondolkodtatok erről. Felbecsültétek, értékeltétek ezt. Megpróbáltátok ezt ízekre szedni, felboncolni, majd belebuktatok.

Azt próbáltatok mondogatni, hogy „Nos, mi a hipnózis? Mennyire van ez rám hatással? Ha elengedem, vajon mi fog történni? Mi fog ennek a helyébe lépni?” Látjátok? Csak mentálisak voltatok ezzel az egésszel. Elfeledkeztetek erről.

Ezért aztán nem tettetek semmit, és megint itt vagytok, és én is újra itt vagyok, mint hírnök, aki a hírnököket emlékezteti. És ennek többé már nem kell így lennie. Ma meghozhatjátok ezt a választást - mielőtt még kisétáltok ezen az ajtón, illetve mielőtt még kikapcsoljátok a számítógépeiteket – hogy többé nem fogjátok ezt elfogadni. És tudjátok mi a helyzet? Mivel ez általában megegyezik és összhangban áll a lelked vágyával és szenvedélyével, annak örömeivel és egyszerűségével – ezért aztán ez így is lesz!

Kiegyensúlyozod magad, kiigazítod a tudatodat; ennek következtében pedig teljesen másféle támogató energiákat vonzol magadhoz a valóságod megteremtésére, és többé nem leszel kitéve a hipnózisnak. Szabad vagy. A szabad létezés kissé rémisztő lehet. Kérdezz csak meg erről bárkit, aki 25 évet vagy még többet töltött börtönben! Ez rémisztő lehet.

Tehát, drága, drága, drága Shaumbra, te teremtetted meg a saját valóságodat.

Mit akarsz?

Kathleen, mondd meg nekem, hogy mit akarsz! Mit akarsz?

KATHLEEN: Örömteli önkifejezést.

ADAMUS: Örömteli önkifejezést. Oké, ez nagyszerű! Lex, te mit akarsz?

LEX: Ebben a pillanatban semmit.

ADAMUS: Hát akkor ezt is fogod kapni. (nevetés) Nem olyan rossz. Nem túl rossz. Deb Phenicie, te mit akarsz? Mit akarsz?

DEB: Tisztaságot, világosságot.

ADAMUS: Tisztaságot, világosságot. Oké. Akkor ezt most le is írjuk a közönségünk kedvéért. Tisztaságot akarunk. Nem akarunk semmit sem. Örömteli önkifejezést akarunk. Jól mondom, Kathleen?

KATHLEEN: Igen.

ADAMUS: Örömteli önkifejezés. És ezek mögé most még hozzáteszem azt, hogy MAE (és miért akarod ezt?) Csak maradjatok velem!

LINDA: Hú, igen.

ADAMUS: És te Sart, te mit akarsz?

SART: Hello. Én pillanatnyilag egy új autót akarok. Mert most csak hét van. (nevetés)

ADAMUS: Új autó. Új autó, mert csak hét van. Akkor most... szeretném, ha egy pillanatot azzal töltenénk el, hogy a Shaumbra részvét hulláma elárrassa az életedet. (nagy nevetés)

Oké... legyen elég ennyi. Tehát az én szememben az a helyzet, hogy te Kathleen nem igazán akarsz örömtelen kifejezni magad. És számodra Lex pedig az a helyzet, hogy az nem valós, hogy te nem akarsz semmit. És Deb, számodra azt mondanám, hogy nem, te lényegében nem akarsz tisztaságot. Nem. És te Sart, te tényleg akarsz egy új autót! (nagy nevetés, a közönség tapsol, éljenez)

És azért mondom ezt – és örülök, hogy ilyen jól érezzük magunkat együtt – de azért mondom ezt, mert azt akarom, hogy mindannyian megkérdézzétek magatoktól – ma, és nem pedig holnap – hogy mit akartok? Te mit akarsz Ralph?

RALPH: Egy új életet.

ADAMUS: Egy új életet. Vigyázz, mit kívánsz! Bátorkodnék megjegyezni, hogy talán inkább azt mondd, hogy egy új életet akarok ugyanebben a

RALPH: Testben.

ADAMUS: ...fizikai valóságban. (Adamus kuncog), mert már látom is, ahogy ez közeledik feléd Ralph, és...

Szóval az én meglátásom az, hogy nem, te nem akarsz tisztaságot, világosságot. És nem, az nem igaz, hogy te tényleg nem akarsz semmit. Sőt, rengeteg kérésed van, és mi ketten sokat szoktunk beszélgetni, és neked pontosan olyan hosszú a kérelmi listád, ha nem hosszabb, mint bárki másnak. És az örömteli önkifejezés kapcsán – hát nem is tudom. Én nem hinném. Tudod, hogy miért? Mert ha tényleg akarnátok mindezeket, akkor már rendelkeznétek velük. Itt és most.

Mentális maszturbációt végeztek, vagy ha nem bánjátok, ha egy kis szlenghez nyúlok, akkor azt is mondhatom, hogy csak egy rakás szarral tömitek tele magatokat. Azt mondod, hogy egy új életet akarsz. Nem, nem akarsz, máskülönben már azt élnéd Ralph. Máskülönben már azt élnéd. Álmodozol róla, de ez egy csábító álom. De ha tényleg ezt akarnád, akkor már azt élnéd.

És közületek azoknak, akik azt mondjátok, hogy a megvilágosodást akarjátok, azt mondanám, hogy „cc..cc...cc...cc...cc...cc” Fogadjátok a részvéteket ti, akik a megvilágosodást keresitek, mivel ez azt jelenti, hogy nagyon ki vagytok téve a programozásnak. A keresésnek. Milyen régóta keresitek már a megvilágosodást, és az milyen régóta van már ott pontosan az orrotok előtt? De ti folytatjátok a keresést. Tehát, nem, igazából nem akarjátok a megvilágosodást, ti csak álmodozni szerettek róla. Szeretitek elcsábítani magatokat. Szeretitek a csábítást, szeretitek, ha el vagytok csábítva. Egy játszmát játszol Deb, és ti is mindannyian.

(Adamus Debhez intézi a szavait, akivel a Szilveszteri Shoud-kor is beszélt) Beszéltünk. Nagyon jól elbeszélgettünk, és azóta érdekesen telt a hét mindkettőnk számára. És mostanában jó párszor megharagudtál rám, de ez felébreszt benned valamit Deb, és ez arra késztet, hogy kijelentsd, hogy „Vagyok, Aki Vagyok!” és nem csak a fejedből, nem csak gépiesen, hanem ez rávesz téged arra,

hogy szemügyre vedd azokat a játszmákat, amiket az emberek játszanak. De ehhez először a sajátjaidat kell szemügyre vened! És ennek eredményeképpen drága Deb, azokat a játszmákat is, amiket a többi ember játszik – és te egy ragyogó tanácsadó, tanító és előadó leszel. És meg fogod érteni ezeket a szurkálódásokat a játszmáid kapcsán. Mindenki játssza őket. Mindenki játssza ezeket, nem csak te egyedül. Te az a valaki vagy, aki megpróbálsz ezeken túljutni. Hol áll meg a körhinta? Hol áll meg a játszma? És arra kérlek, hogy szállj már ki! Egy részed azt mondja, hogy „Elég volt.” – Egy részed pedig azt mondja, hogy „De olyan szórakoztató volt. Olyan szórakoztató volt.”

Ha tényleg ezt szeretnéd – és most az egészségedről beszélek. Most azokhoz szólok, akik most éppen megfakulóban és halványodóban vannak a következő birodalmak felé – és most azt mondjátok, hogy „Nem, én más vagyok, mert én tényleg élni akarok!” Nem, nem akarsz élni, máskülönben azt tennéd! Ez kemény állítás, erős állítás és egy nagyon igaz állítás, mert ti vagytok a teremtők, és ha tényleg ezt akarnátok, akkor az megtörténne. És az meg, hogy ezért valaki vagy valami mást vádolj – a vizet, amit megiszol, a levegőt, amit magadba szívsz, vagy a gondolatokat, amik megmérgezik a lényedet – tehát az, hogy ezért valaki mást vádolj, az egy hazugság, az hamis. Ha tényleg ezt akarnád Bonnie, akkor azt élnéd! Azt bizony. És ezt mindannyiótoknak mondom – akkor rendelkeznétek velem.

(szünet)

Tehát amikor azokat a hosszú beszélgetéseinket folytatjuk, többé ne gyertek nekem azzal, hogy akartok valamit; inkább arról beszéljétek, hogyan fogjátok azt manifesztálni! Azt meséld el inkább, hogy ez hogyan illik bele a vágyba, a szenvedélybe, az örömbé és az egyszerűségbe! Én támogatni foglak téged. Mi mindannyian támogatni fogunk téged, és akkor az meg fog történni. Meg fog történni.

Azért hozom ezt fel – hogy állunk az idővel?

LINDA: Még csak 4.20 van. Még beszélhetsz 40 percet, mielőtt valaki el kezdene sikítani.

ADAMUS: Nem biztos, hogy szükségünk lesz olyan sok időre. De mindezt azért mondom el nektek, mert egy érdekes jelenség zajlik most. Megkaphatnám a labdáimat? (nevetés)

LINDA: (nevetve): Mind a kettőt?

ADAMUS: Egyelőre csak az egyiket.

LINDA: A kezébe adjam?

ADAMUS: Igen. Megkértem Lindát, hogy...

LINDA: Arra kérsz most, hogy a kezébe adjam a labdákat?!

ADAMUS: Tegnap megkértem Lindát, hogy a mai megbeszélésünk érdekében tegye ezt meg, és szerezze be a labdákat, anélkül, hogy kétségbe vonná akár magát, akár pedig Cauldre-t, annak kapcsán, hogy mit is akarok kezdeni a labdákkal. (nevetés. Linda elővesz egy labdát és odaadja Adamusnak)

LINDA: Ez egy piros labda.

Új Energia

ADAMUS: Tehát egy érdekes jelenség zajlik most, és ezzel a beszélgetésünk lényegéhez érkezőnk. Az Új Energia eleme készen áll a bejövételre. Nos, lényegében itt van most.

Az Új Energia itt van. Várakozik. Valódi. Nem csak egy elmélet. Hiszen már eonnyi idők óta egy elmélet volt pusztán. Így vagy úgy, de meg lett jövendölve, ti ezt a Második Eljövételnek neveztétek. Beszéltetek erről. Eljöttetek más életeitekbe, amikor is azt gondoltátok, hogy ez szinte már jelen van, és vártátok és készültetek erre, beszéltetek az új korszakról, az új időkről. És ez most itt van, jelen van, a labdám által képviselteti magát. (Adamus bedobja a labdát a közönség közé) Kérek egy másikat!

Akkor most adogassátok egymásnak a labdát! Dobáljátok körbe, ha van kedvetek. Játsszatok vele egy kicsit! Ez nem egy hagyományos osztályterem, és most egy kicsit garázdálkodunk.

Sok Új Energiás labdám van még. (nevetés, ahogy Linda előhoz még 3 labdát)

LINDA: Bizony, sok van.

ADAMUS: Adogassátok körbe őket! Ismerkedjete meg vele! (nagy nevetés, miközben a közönség egymásnak dobálja a labdákat)

Tehát drága Shaumbra, ez itt van most. Készen áll a bejövételre. A kérdés csak az: Te készen állsz rá? Te készen állsz?

Az Új Energia nagyon különbözik a Régi Energiától. A Régi Energia... a Régi Energia (valakit eltalál egy labda, és feljajdul. Adamus kuncog) Látjátok, az Új Energia néha fájdalmas tud lenni. (nagy nevetés) Nagyon ártatlannak néz ki, de fájdalmas tud lenni, amikor összeütközik a Régi Energiás hiedelmekkel. Fájdalmas tud lenni.

A Régi Energia a Lélek azon intenzív vágyából került megteremtésre, hogy egy nap visszatérjen önmagához. Az Új Energia pedig az Énhez való visszatérés eredménye. (a közönség még mindig dobálja a labdákat) Egy kicsit most hagyjátok ezt abba egy pillanatra, mert szeretném, ha megértenétek a lényegét.

A Régi Energia az Énhez való visszatérés intenzív vágyának az eredménye, hogy újra egész legyen, hogy az Énen belül megtörténjen az összeolvadás folyamata. Amikor ez az összeolvadási folyamat megtörténik – vagy *elkezd* megtörténni, inkább azt mondanám, hogy amikor ez *elkezd* megtörténni – akkor többé nincs már szükséged a maskulinra és a femininre, a sötétségre és a fényre. Nem az történik, hogy ezt a kettőt összeolvasztod (a korábban lerajzolt két háromszögre mutatva), és akkor majd előállsz valamivel, ami így néz ki. (Adamus egy négyzetet rajzol a háromszögek köré)

Többé nem rendelkezél maskulinnal és femininnel, különálló fényvel és sötétséggel, egy különálló emberrel és szellemmel. Nem hozod vissza az Istent és az Istennőt, hogy aztán kézen fogva sétálgass

ezzel a dualitással. Ők eltűnnek. Elpárolognak. Az illúzió abszolút szertefoszlik. Abba fogod hagyni, hogy az Istennői energia visszahozataláról beszélj – ez annyira 70-es évekbeli. (nevetés) Abba fogod hagyni, hogy arról beszélj, hogy fényt hozol a világba – ez annyira szociális munkás szöveg. Abbahagyod az arról való beszédet, hogy találkozni fogsz a Magasabb Éneddel, mert nem létezik egy magasabb én. Csak te vagy. Csak te.

Nem lesz szükséged ezekre a dualisztikus beszélgetésekre, ezekre a filozófiai vitákra, a vallásokra – ó, a vallások meg fognak szűnni, amikor rádöbben, hogy az elkülönülés nem létezik. Nincs megmentés, nincs üdvözülés. Nincs megváltás. Csak tudatosság van.

Tehát amikor ez a kettő összejön, és többé már nem ketten, négyen vagy tízen vannak, amikor többé már nincs szükség fényre és sötétségre, maszkulinre és femininre, jóra és rosszra, *akkor az megteremti az Új Energiát. Az megteremti az Új Energiát.*

És ez nyilvánvalóan különbözik a Régi Energiától. A Régi Energia annak a vágnak az eredményeként született meg, hogy visszatérj önmagadhoz. Ez volt az üzemanyag, amit arra használtál, hogy visszatérj önmagadhoz. Amikor ez a folyamat elkezd megtörténni, akár csak a legeslegapróbb szinteken is, akkor az létrehozza az Új Energiát.

Szerintetek honnan származik az Új Energia? Istentől? Istennek fogalma sincs erről. Valóban! Isten Régi Energia – és egyetlen villám sem sújtott le ránk.

LINDA: Egy szalagcím vár rád. (nevetés)

ADAMUS: Istennek léteznie kell. Isten a saját természete által – Isten a saját természetek által Régi Energia. Miattad – mert te Régi Energia Vagy, ezért aztán Isten is Régi Energia.

A Szellem adományozta nektek ezt a szuverenitást. A Szellem megteremtette a saját elkülönültségét, és szerintetek most mi történik a Szellemmel? A fúzió. A beléd történő visszaolvadás. A Szellem hazatér hozzád. Nem te mész haza a Szellemmel. A Szellem már nem az általad ismert módon létezik, nem úgy létezik már, ahogy valaha tette.

Hű! Vegyünk közösen egy mély lélegzetet!

(szünet)

Nem hinném, hogy ez a másik csoport, akiken gondolkodtam, nem hiszem, hogy ők mindezt megértenék. (nevetés) Azt hiszem visszaszaladnának a hegytetőre, hogy még többet meditáljanak. *De Ti* –ti meg akarjátok ezt tapasztalni.

Tehát a Szellem Régi Energia, mivel ti a Régi Energiában fogantatok, ennek következtében a Szellem is. De amikor megismered magad egészként és teljesként, akkor többé már a Szellem sem Régi Energia. A Szellem és te mindig is emlékezni fogtok arra, hogy honnan érkeztetek, mindig is emlékezni fogtok erre a vándorútra, ami elhozott ide benneteket. Ez soha nem merül feledésbe. Soha nem törlődik ki. És nagy örömmel fogtok majd emlékezni minden egyes valaha is megélt életek minden egyes nehéz és gyönyörű pillanataira. És azon fogsz majd eltűnődni, hogy menet közben vajon miért nem tetted lehetővé magadnak az emlékezést! Hogy miért hoztad létre az

elkülönülést. Azt fogod majd mondani, és ezt tudom, mert hallottam már máskor is, hogy: -„Miért nem adtam meg magamnak az emlékezésnek legalább egy apró kis morzsáját, hiszen akkor sokkal könnyebb lett volna ez az egész utazás?” – Nos valójában megadtad magadnak azt a morzsát...csak talán nem volt elég nagy az a morzsa.

Az Új Energia akkor kerül megteremtésre, amikor visszatérsz önmagadhoz, és többé nem különülsz el, és nem vagy többé darabokban. Amikor újra egyé válsz, akkor ez létrehozza ezt az Új Energiának nevezett dolgot. Még mindig rendelkezel Régi Energiás befolyásolásokkal, és ez egy darabig még nagy részét fogja képezni az életednek, hiszen ez mindenhol körülvesz téged ebben a világban. Ott van ez azokban az aspektusaidban, akiket még nem integráltál vissza. Benne van ez az elkülönültség illúziójában és hiedelmeiben. Ez még itt van. De te rendelkezel fogsz ezzel az Új Energiának nevezett dologgal az életedben. És ez most is itt van.

Én ezt egy piros labdával jelképezem – Bíbor Kör. Valami olyannal akartam ezt képviseltetni, amit meg tudtok fogni, amit érezhettek, és amit megérinthettek egy pillanatra. De igazából nem ilyen. (A labdát a kezében tartja) Kérlek szépen ne kezdjétek el mindenkinek azt hangoztatni, hogy be kell, hogy szerezzenek maguknak egy piros labdát. (nevetés) Csak az illusztráció kedvéért használtam ezt a labdát.

Az Új Energia nagyban különbözik a Régi Energiától, mivel ez nem rezgéseken alapul. A rezgés mindig is a két rész ellenállása volt, és ez teremtette meg a valóságot – a két rész. Ismételten a maskulin/feminin, a jó/rossz és az összes többi dualitás – ami vibrációs jellegű volt. Ez teremtette meg a Régi Energiát.

Az Új Energia kiterjedéssel bír – minden irányba egyszerre, egy időben a téren és az idő át. Az Új Energia nem kerül korlátozásra, és nem lehet azt lekorlátozni az idő és a tér két elemére. Használható az idő és a tér összefüggésében és környezetében, más szavakkal: a mostban. Használható – de próbálok itt nem túl ezoterikus lenni – de ezt nem lehet megszorítani, bebörtönözni. Ne próbáld meg bebörtönözni a benned, az életedben jelen lévő Új Energiát! Meg akarod majd figyelni. Ez nagyon, de nagyon más. Furának és idegennek fog hatni.

Emlékeztek Tóbiás briliáns metaforájára a négy elemről, a négy márványról? Emlékeztek, beszélt egy világosról, egy sötétről, és egy semlegesről vagy fehérről, ami a dualitást képviselte. És bejött ez az új elem. Egy tiszta, kristálytiszta márvány bejött. És mi történik? A fény és a sötétség, akik mindig is gyűlölték egymást és örökös harcban álltak egymással, és gyakran helyet cseréltek egymással, egyszeriben csak mind összeszövetkeztek. Megpróbálták kiüldözni azt a tiszta márványt a valóságukból. Hirtelenjében egy rövid időre fura hálótársakká váltak és összecsatlakoztatták az erejüket.

Lesznek olyan időszakaitok, amikor bennetek is ilyen érzést fog ez kelteni, mivel egy részed- az elméd nem fogja ezt érteni. Teljesen másként, idegenként fogja ezt érzékelni és kezelni, és lesznek olyan időszakok, amikor majd össze fogod téveszteni a hipnózissal. Azt mondod majd, hogy „Nos, valami mást érzek ma.” – Linda ezt gyakran mondogatja. –Hát nem különös és furá ez a mai nap? – Az elme majd azt válaszolja erre, hogy “Akkor ez most a hipnózis, amiről Adamus beszélt vagy pedig az Új Energia?” Vagy, ami még ennél is jobb, hogy „Adamus most hipnotizál minket?” (nevetés) Ezt fogjátok mondani. Mielőtt ez a nap véget ér, valaki ezt fogja mondani, vagy talán már mondták is.

És tudjátok mi a helyzet? Ez egy nagyon, de nagyon egyszerű kérdés, amit megválaszolhatsz magadnak – ez a te választásodon múlik. Ez a te választásod. Azt akarod, hogy hipnózis legyen? Vagy azt akarod, hogy az Új Energia legyen?

Apropó, minden hipnotikus befolyás mindössze energia. Csak energia. Ha valaki kiküld egy – legutóbb beszéltem az Istenek háborújáról, ami a nem túl kifinomult mennyekben zajlik, a Földközeli birodalmakban. Ezek a vallásos csaták ott zajlanak, és egyben ide is kiküldik az energiákat a Földre. Rengeteg hipnózis zajlik manapság, ugyanakkor ez csak energia. Nem vagytok ostobák. Nem vagytok tehetetlenek. Transzmutáljátok azt az energiát, transzmutáljátok át azt a hipnózist csak energiává, ami titeket szolgálhat, hogy segítsen ezt elhozni a valóságotokba.

Megteheted ezt bármivel – a hipnózissal, olyan emberekkel, akik szóban vagy fizikailag bántalmaznak téged. Bármilyen energiát átalakíthatsz, még egy gyengéd hátveregetést is. (Adamus finoman megveregeti valakinek a vállát) Ez mindössze energia. David ezt tudja. Magába lélegzi azt. És többé már nem az ütést érzi – ez csak energia.

A te új energiád

Akkor térjünk vissza a lényegre! Megteremtetted az Új Energiát, mert elméledtél ezen, és mert lehetővé tetted a magadhoz való visszatérést. Ez önmagában létrehozta az Új Energiát. Ez a tiéd. Te teremtetted. Ez nagyon személyes most neked. De ki fog menni a teremtés többi részébe, mert soha nem birtokolhatod a teremtésedet.

Használhatod. Szeretheted. Hatalmas szenvedéllyel viszonyulhatsz a teremtéseidhez, de soha nem birtokolhatod őket. Előbb vagy utóbb a saját jogú kifejeződésüket akarják. Előbb vagy utóbb az energiának áramolnia kell. És a létező leggyönyörűsebb dolog az eredeti Teremtőtől, a Szellemtől az volt, hogy abszolút isteni akaratot ajándékozott neked – nem szeretem a szabad akarat szót, ez isteni akarat – „Menj és fedezd fel magad!”

Tehát ez az Új Energia eljön az életedbe – mi ezt most be fogjuk csomagolni itt. Az Új Energia beérkezik az életedbe. Másként fest. Másmilyen érzéssel jár. Másmilyen az illata. Bár ez te vagy. Ez te vagy. Ez a lényeges dolog. Ez nem Istentől ered. Nem tőlem származik. Nem David McMaster-től ered. Ez a tiéd. Figyeld meg! Játssz vele! Gyere ki az elméből!

Ezért is voltam olyan empátikus az utóbbi megbeszéléseim alkalmával, amikor az érzésekről és a lélek szenvedélyéről szóltam. Gyere ki az elméből, mert az elme nem fogja ezt megérteni. Ezért is kértelek arra, hogy hagyj abba, hogy szavakat használj, mert az az elméből ered. És a te kapcsolatod, a saját Új Energiád megértése nem innen fentről fog megtörténni. (a fejből) Hanem innen (a szívből), és ez egyszerű lesz.

A múltbéli programozottság következtében lesz egy hajlamotok arra vonatkozóan, hogy ízekre akarjátok majd azt szedni, hogy kielemezzétek és körülírájátok azt. Kérlek, ne tegyétek ezt! Néhányan már ma este felmentek a fórumra, és azt fogjátok mondani, hogy „Felfedeztem az Új Energiát, és az ilyen meg ilyen.” – Ne! Ne akard ezt megpróbálni leírni! Akard a megtapasztalását! Ne akard megpróbálni a melletted ülőnek elmagyarázni, hogy jusson hozzá a sajátjához, mert akkor ez most

visszanyúl a Régi Energiás dinamikákhoz. Ne akarj az első lenni! Ez nem egy verseny az Új Energiával! Más szavakkal, ne akard ezt az egós dolgot, hogy „én hamarabb megeltem, mint te”. Elsőnek győztem le az akadályt!

Ez teljes egészében egy személyes tapasztalás, ami túl van a szavakon. Egy szentséges élmény. Egy szeretetteljes tapasztalás. Amit szexuális élménynek hívnál, de itt most nem a nemi szerveidről szólok. Hanem arról a tiszta szexuális élményről, ami tényleg a szívedből árad. Amikor a maskulin és a feminin újra szerelembe esik egymással és lehetővé teszik maguknak... lehetővé teszik maguknak, hogy ne kelljen fenntartaniuk az identitásukat, az elkülönült személyiségüket. Ez a szeretet.

Oké, foghatod a labdát.

LINDA: Ó, bébi!

Az Új Energia használata

ADAMUS: Tehát drága Shaumbra, az Új Energia egy lényeges elem az életetekben. Mindenhol körbevesz titeket most is, jut eszembe. Te teremtetted. Ezért azt kérdezed, hogy „De hogyan alkalmazzam? Mit tegyek? Mit kell legközelebb tennem?” – Nos, hát lélegezz! Ez jó lesz. Lélegezz!

Az Új Energia, a te Új Energiád időtlen és tér nélküli. Namost, közületek sokan elmélkedtetek és végeztetek némi tudományos, valamint pszichés kutatást az idő és a tér kapcsán – ami elképesztő – de tévesen, mert ti az időt és a teret is meglehetősen lineárisan szemléltetek.

Azt kérdezték, hogy „Drága Tóbiás, vagy drága Adamus, vagy drága bármelyikünk! Hát nem minden egyszerre történik?” – Nem. Nem igazán. Majd azt kérdezed, hogy “De nem kellene képesnek lennem arra, hogy visszafelé utazzak az időben? Nem kellene képesnek lennem arra, hogy hatással legyek a múltbéli énemre?” – Ez mentális, azontúl lineáris, aminek a következtében nem fog működni. Túllépheted az időt és a teret, de nem úgy, ahogy gondolod.

Azt mondd, hogy “Ki akarok menni a jövőbe, hogy lássam mi fog történni. Látni akarom mi lesz 10 év múlva! Tudni akarom, hogy fog menni akkoriban az üzlet.” – Ó, azt elhiszem, hogy ezt tudni szeretnéd! Tudni akarod, hogy mi fog történni. De innen nem juthatsz el oda, amennyiben a linearitást feltételezed. Még mindig annyira emberi próbálsz lenni!

Az igaz Új Energiának időtlennek és tér nélkülinek kell lennie. Nem veheti magára a lineáris létezés megszorításait. Más szavakkal, ne kezdj tervezni! Ne legyenek céljaid! Ne gyárts feltételezéseket a holnapod kapcsán!

Az igaz Új Energia a pillanatban történik meg. Ez a pillanat – kissé ezoterikus vagyok most – de ez a pillanat időtlen és térnélküli. Ennek a pillanatnak, és életed bármelyik pillanatának nincs szüksége időre vagy térre! Ez nem azt jelenti, hogy akkor most mindazt, amit csak a lelked meg akar tapasztalni egyszerre, ugyanabban a pillanatban fogod megélni. Hanem azt jelenti, Tóbiás egyszerű szavaival élve: hogy nem számít. Nem számít. Ebben a pillanatban nem számít, hogy mi történt tegnap. Vagy hogy mi fog holnap történni. Ez többé már nem számít.

Az emberi utazás nagy részét a linearitásra való szükséglet vezérelte – és teremtette meg. Más szavakkal, hogy “Mi fog holnap történni?” – Amit ma teszek, az határozza meg a holnapomat – ezt dobod ki az ajtón! Ha meg akarod tapasztalni önmagad, ha meg akarod tapasztalni a legmélyebb énedet, aki valójában sohasem különült el tőled, akkor azt ebben a pillanatban találod meg.

Mégis mire vársz? 2012-re? Ne, Shaumbra! Vársz, míg befejezed azt a projektet, vagy amíg elköltöazol egy másik városba, vagy amíg a Mesterek eljönnek és beszélnek veled, amíg le nem fogysz, amíg ezt vagy azt meg nem teszed, és csak vársz, és vársz, és vársz és vársz? Ez eltaszítja az Új Energiát, mert akkor az Új Energia is várni fog.

Ez egy várakozósdí játszma, illetve én ezt sors játszmának is szoktam hívni – „Várnom kell, hogy lássam, mi fog velem történni. Várnom kell, amíg ezt meg nem teszem.” –Legyen már elég ebből! Elég legyen ebből! Ez itt és most van! Engem nem érdekel, mennyire tartod magad örültnek, mennyi rossz dolgot műveltél, mennyi rossz szokásod van, és hogy hányszor vallottál kudarcot! Van fogalmad róla, hogy én mennyi kudarcot vallottam, mielőtt Mesterré váltam? Csak egyet. Csak egyet. (nagy nevetés)

Ez így igaz, mivel végeredményben semmi sem kudarc valójában. Az én kudarcom abban állt, hogy olyan átkozottul sokáig tartott, hogy megtaláljam a börtönömből, a kristályomból kivezető utat, és a válasz mindvégig ott volt az orrom előtt. De – hozzátok hasonlóan én is játszottam a játszmát. Játszottam a Hogyan kerülhetnék ki innen – nevezetű játszmát, ahelyett, hogy egyszerűen csak megtettem volna!

De térjünk vissza a mondandókhhoz! A Most az a pillanat – itt és most, a téren és az időn túl, a várakozáson túl, itt és most, itt és most – hogy abszolút kapcsolódj önmagadhoz, hozd be az Új Energiát, menj bele az érzésekbe és gyere ki az elmédből! Ne várj tovább egyetlen pillanatot se! Ez itt és most van. Itt van.

Tovább lépés

Következő ülésünk során folytatni fogjuk az Új Energiával való munkát, de szeretnék itt most bejelenteni egy pár dolgot. A megbeszéléseink érdekében, amik hajlamosak nagyon mentálisak lenni, az engedélyeteket kérem arra vonatkozóan, hogy én, Adamus, és még egy páran a Bíbor Tanácsból, és egy páran azok közül a Mesterek közül, akik visszatértek a Földre – együtt dolgozzanak velünk egy mögöttes energiaként, egy mögöttes tudati áramlatként, és hogy lehetővé tegyék számunkra a szavakat, némi igencsak dinamikus tudatosságot vagy érzést is.

Más szavakkal: Olyan dolgok fognak történni, amik nem kerülnek szavakban kimondásra. Energiák fognak bejönni, amik nem csak Caudre hangján fognak átáramolni, keresztüljönni. Egy egész tudat folyamatot fogunk behozni, hogy segítsünk nektek megérteni, hogy mindannyiótoknak segítsünk megérteni ezt, hogy amikor belemegyünk ezekbe, az egyébként könnyen mentálisra vehető elképzelésekbe, segítsünk nektek abban, hogy ne legyetek mentálisak, és ne agyaljatok ezen. Tehát most az engedélyeteket kérem ehhez, vagy legalábbis tudatom veletek, hogy ez fog történni.

Ugyanakkor megígérem nektek, hogy *soha* nem fogunk hipnotikus technikát alkalmazni, és ezt soha nem is tettük. Ezért is van az, hogy néha, ahogy ezt egy csoportnak nemrégiben elmondtuk, az üzenet néha más érzéssel jár. Az üzenet időnként kissé befeszít benneteket, de csak azért, mert ahhoz vagytok hozzászokva, hogy jókora adag „cukrot” is kapjatok az üzenet mellé. A hipnotikus technikák rengeteg érdekes csábító energiát tartalmaznak, és pontosan ez az, ami odaragaszt titeket a televízió elé órákon keresztül, aztán meg azon csodálkozol, hogy „miért is ülök én itt”? – Hát pontosan ez hív téged vissza a játszmákba, ez az, ami a családot hoz köztéged, és azokhoz, akik valamikor az élettársaid voltak. Mostanra már elváltál, és azt mondd, hogy „De még mindig jelen van az életemben.” – Nos, itt akkor egy hipnotikus energia van játékban. Mi ezt nem fogjuk használni, és néha azt fogjátok kívánni, hogy bárcsak használnánk! De semmi szükség ennek a használatára. És ha az üzenetek egyenesen a szívedbe és az érzéseidbe jutnak el, akkor nem akarjuk ezt használni. Erre semmi szükség.

Tehát folytatni fogjuk az Új Energiáról szóló megbeszélésünket. Arra kérnélek benneteket, hogy folytassátok a házi feladatokat – hogy szavak nélkül beszéljétek hozzánk – és ezt most már terjesszétek ki a háziállataitokra is, és azokra is, akikkel együtt éltek, vagy akikkel társultok. Beszéljétek szavak nélkül – semmi manipuláció, de tudom, hogy ilyen egyébként se tennétek – mert a szavak nélküli beszéd lesz az, ami majd visszavisz téged az önmagaddal való kapcsolatodba, és meghaladja majd az elkülönültség illúzióját.

Minél többször teszed ezt, annál gyümölcsözőbbé válik, és annál könnyebben fogunk tudni az ehhez hasonló csoportokban kommunikálni. És könnyebben fogjuk tudni átadni az egyébként nagyon bonyolultnak tűnő üzeneteket. Amik igazából nem bonyolultak, csak annak tűnnek, de akkor majd levezethetjük a megbeszélésünket.

Tehát öröm és megtiszteltetés számomra, hogy lehetőségem adódott lefolytatni ezeket a megbeszéléseket veletek, és, hogy sikerült ilyen mélyre hatolni.

És annak pedig különösen örülök, hogy többé már nincs szükség arra a sok folyamatra. Jó volt az a maga idejében. Szükségetek volt rá. Szükségetek volt arra, hogy tudjátok, hogy mennyire szeretve vagytok. De most már készen állunk a közös munkára. Élvezhetjük az Új Energia örömét és megtapasztalását, és ez az, amire a lélek vágyik.

Jövő hónapban ismét találkozunk, de addig is megtartjuk a szokásos és gyakori találkozóinkat az Új Földön, a más birodalmakban.

Kérlek, továbbra is folytassátok az álmaitok lejegyzetelését! És tudom Shaumbra, hogy nagyon makacsok vagytok a házi feladatok kapcsán, de hiszen olyan keveset kérek tőletek! (nevetés) Továbbra is jegyezzétek le az álmaitokat, írjátok le őket, mert az álmaitok nem azok, amit gondoltok felőlük. Ezek nem pusztán álmok. Az, ahogy értelmezed az álmaidat, és ahogy azok eljönnek ebbe a valóságba – most változik. Eddig lekicsinyítettétek őket, mert azt gondoltátok, hogy pusztán örült szimbólumok halmaza, pedig az álmok nagyon is valóságosak. A róluk alkotott megértésed az, ami megváltozik. És ha leírod őket, akkor nagyon gyorsan rá fogsz jönni, hogy az álmaid lényegében nem különböznek az éber állapotodtól, és akkor elkezdted majd végre felfogni, miről is beszélek, amikor azt mondom, hogy időtlenné és tér nélkülivé váltál.

Ez az, amit a Mesterek felismertek – az időtlenséget, a stérnélküliséget. Ez nem számít. Vagyok, Aki Vagyok – mindössze ez számít.

Házi feladat

Mikor legközelebb összegyűlünk a Valentin napot megelőzően, tényleg azt kérném kivétel nélkül mindannyiótoktól, hogy egy kissé öltözzetek ki, legyetek szívesek. És ne úgy fessetek, mint amikor vasárnap ögyelegtek a bolhapiacon. (nevetés)

LINDA: Vasárnap a bolhapiacon?!

ADAMUS: Tehát, kedves barátaim, kérlek, végezzétek a házi feladatokat, és öltözzetek fel szépen, és majd később elmagyarázom, miért kértem ezt tőletek!

És ezzel – tudjátok, hogy minden jól van a teremtés egészében! Ennek következtében Te is Isten Vagy, és Én a Szuverén Birodalom Adamusa Vagyok.

És ez így van.

(taps)

Fordította: Telegdi Ildikó – telegdi.ildiko66@gmail.com

Szerkesztő és magyar nyelvi lektor: Thomázy Tímea – timea.thomazy@centrodavida.com